

Umwertung aller Werte.

Ach, waarschijnlijk is de titel te zwaar voor dit stukje, maar toch, een diepere laag gaat er mogelijk wel in schuil. Daarnet moest ik weer een boodschap doen bij de onlangs verbouwde en opnieuw ingerichte AH aan de Burgemeester Reigerstraat. Inderdaad: 'moest', want eigenlijk wil ik er nu, hoewel ik er vroeger vaak kwam, helemaal niet meer heen, maar ja, hij is dichtbij en als je haast hebt.

Die verbouwing: waar voorheen eerst enkel gewone geld-kassa's waren, waarvan later een paar vervangen werden door 'alleen pin'-kassa's, resteren nu nog twee geld-kassa's. Twee is trouwens te veel gezegd, want een dient tevens als klant-informatiebalie en verkooppunt van sigaretten en dergelijke. Naast deze 'twee' geldkassa's is er nu een zogeheten 'plein' met zelf-scankassa's. En terwijl ik bij een van de twee geldkassa's sta (de andere is vrijwel permanent gesloten) heb ik een mooi uitzicht op het 'plein' waar de werkelijkheid van voorheen radicaal gekeerd is. Terwijl de klanten destijds voor het afrekenen stonden te kijken naar het werk van de kassière, staat diezelfde kassière nu te kijken naar het werk van de klanten.

Tegenwoordig vermijd ik deze AH daarom. AH drijft het geld dat toch nog steeds een wettig betaalmiddel is langzaamaan bewust naar de marge, - hoewel deze AH bij mijn weten nog nooit overvallen is. AH zet zijn clientèle in om te besparen op arbeidskracht –ja, ja natuurlijk omdat wij alles goedkoper willen. AH zet in op kassa-snelheid, -ook al duurt het getob aan de zelf-scan langer dan het wachten in de rij, die ook destijds al niet nodig was. En AH vernietigt omwille van deze pseudo-redenen het sociale clientèle-contact steeds verder dat hij als buurtwinkel biedt, –pardon: bood, zij het voorheen ook al in steeds mindere mate.

Op een sluipende manier probeert AH mijn gevoel voor waarden en waardigheid aan te tasten en steeds als ik erlangs loop besef ik dat en voel ik dat mijn grotendeels door AH gevulde maag keer op keer begint te draaien.

En dus vermijd ik hem maar. Ik loop nu in een boogje om naar een supermarkt verderop in de straat, want in de Burgemeester Reigerstraat is er verder, behalve een paar slaggers, heel veel bakkers, heel veel wijnwinkels, wax-winkels en een zee aan keten-winkels, die ook hier zoals in elke stad alles overspoelen, niets waar ik mijn kruideniers-inkopen kan doen.

Die supermarkt verderop is trouwens óók een AH-winkel, maar die heeft gelukkig geen zelf-scanplein. Daar staan nog de gewone geldkassa's naast de uiteraard inmiddels ook gewone pin-kassa's. De klantenrijen staan er overigens altijd voor de geldkassa's, - niet of nauwelijks voor de pin-kassa's. Net zoals dat voorheen bij 'mijn' AH het geval was. En dat is niet, omdat die pinkassa's zo snel afhandelen. Nee, veel mensen blijken gewoon met het aloude wettige betaalmiddel te willen betalen. Zo houden ze immers zicht op hun uitgaven en kunnen ook jongeren leren hoe ze met geld om moeten gaan. Want rekenen is al zo moeilijk en met een zelfscan blijf je dis-calculeren.

Ik houd het gewoon nog even vol, maar weet nog niet wat te doen als mijn bijdrage aan deze verre AH ook hier als vanzelfsprekend een verbouwing en herinrichting gaat opleveren. Dan zal ik naar een (nog) verder afgelegene concurrent moeten. Brrrr....